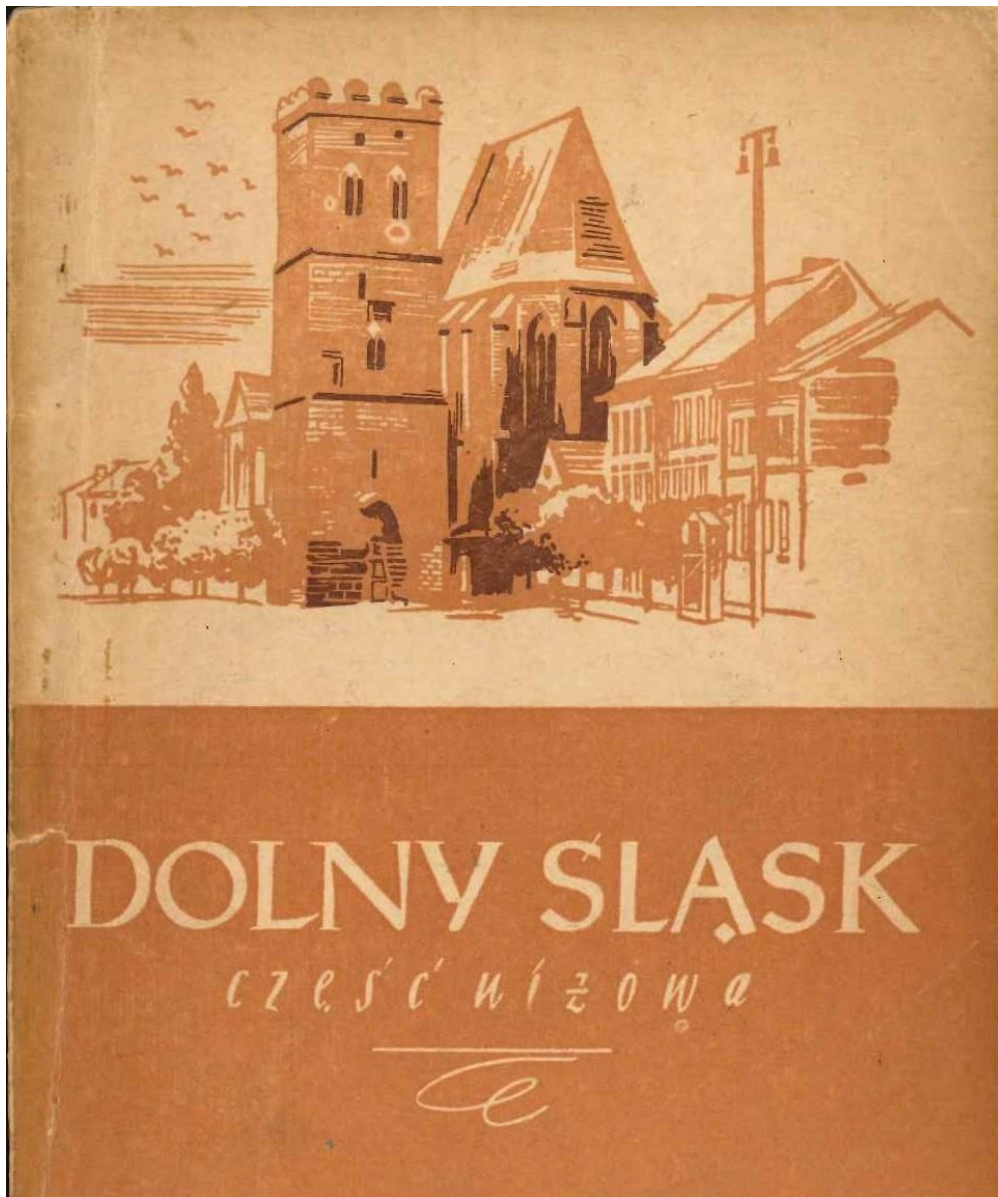

Skarby z Pracowni (14)

Dolny Śląsk. Część niżowa.

„Dolny Śląsk. Część niżowa” to popularny przewodnik wydany przez Spółdzielnię Wydawniczą „Sport i Turystyka” w roku 1963. Jej autorami są A. Krzywobłocki i D. Hanulanka. Całość została podzielona na dwie części: ogólną i szczegółową. Według spisu rzeczy w części ogólnej przedstawiono krajobraz Niżu Śląskiego, jego przeszłość geologiczną, sieć wodną, klimat, historię, życie gospodarcze i etnografię. Na uwagę zasługuje przede wszystkim opis historii omawianego obszaru. Możemy z niego dowiedzieć się wielu ciekawych, a czasem i zaskakujących informacji.

W części szczegółowej zaprezentowano cztery trasy polecane do samodzielnego zwiedzania. Nie są to jednak typowe trasy, gdyż poszczególne miejscowości na nich leżące można zwiedzać korzystając z komunikacji kolejowej. Z tym, że jeśli chodzi o przejazd z Trzebnicy do Żmigrodu kursuje tam kolejka wąskotorowa.

- Pierwsza na Równinie Oleśnickiej (trasa północna) – prowadzi z Wrocławia do Oleśnicy, Bierutowa, Sycowa, Milicza, Cieszkowa, Sułowa, Prusic, Trzebnicy, Żmigrodu, Wąsosza, Góry Śląskiej, Wołowa i Lubięża.
- Druga na Równinę Wrocławską (trasa środkowo-wschodnia) – prowadzi z Wrocławia do Oławy i Brzegu.
- Trzecia (trasa środkowo-zachodnia) – prowadzi do Środy Śląskiej, Legnicy, Lubina, Złotoryi, Chojnowa, Bolesławca i Zgorzelca.
- Czwarta na Równinę Świdnicką (trasa południowa) – prowadzi z Wrocławia do Jaworzyny Śląskiej, Strzegomia, Świdnicy, Sobótki i Strzelina.

Oczywiście powyższe miejscowości można było zwiedzać pojedynczo lub posiłkując się lokalnymi połączeniami podczas wielodniowych wycieczek.

Wszystkie trasy zostały przedstawione na zamieszczonych mapkach. Największą zaletą opisywanej publikacji są wiadomości historyczne dotyczące poszczególnych miejscowości i obiektów godnych obejrzenia. Praktycznie każdy dzięki zawartym informacjom mógł pokusić się o bycie przewodnikiem dla współtowarzyszy wędrówek.

Krzysztof Tęcza